

זקלתי הכאשית. את מה הכני. כי לא כנע אני זלזלתי ולא אכלתי ל' צור
מאחרים מצדיו בחפזון. זקלתי הסנה, העל אמתם לפניך בחדוד מרות:
אם נא מצאתי חן בעיניך, קיים העטמך לי אלה העטמך ופכ' את הוואמתי
(כז - מאחרים, ומחולל כזים שנים) אשר אתה ~~אשר~~ חושב לכותב עזוב "המחזיק"
אם בכחך אין מוליכך. שולל, אחר מהם בענין. יחס מצד הסמליות אף עליו
~~שולל~~ שולל. אין גלוח שגליל לעלות ולשפוט מלאכה עסקית-ספרותית
מפצות. (אכן מותרת החניפה בזמן זה). ואשר כנע לעצום לפניך העטמך
מורה - אם לא תכרה עצמותך היגלה לערובה זו, אסור עיניך כפזורה
אך בודקה ולא מוח ולא לשקוט צד סלר תמלא את זקלתי העטמך.
טוב אמשיך בזמנים אחרים, אוליך שאני כותב מסומן ליום, ציור
העכאית של הוכי יחיו, כי היום הוא יום החפץ שלי, ואם כן ישר
איש את צריכו ואמנה וצדק גדול המעט...

עוד קדש אשר הכחך נפוצ מני יור, זיוס סיוס של המעלה
זיף קדיה, ונכנסתי ללכת היקר לשאול את בלימותי. גלה אני לעד כלין
מכוחך, רק צפויסטרית אחרת קילתי. (הוא הקורס של פ' קול)
זופאי אפצור א גרע א מלש פלי. בה. את העצום, עמון ציון לא אלה!
קס אלוסיף ואפצור-נא העדס: זכו שלח לי כ"ד, לזה ~~לזה~~ "להבין הכל"
נכח אני מוכרח לקבל סכומות של כל אמצע וסאד מהכוחים והסוכרים
לפניך דקל שלום כנע באו לעולם, ביו: אלה, העצם וכו', כולם
מחנה אומני.

... יחיו עוד העדס - את השורה העליונה באתה Liberty צדק מורדוק
יש לני שבור של 10 העדס, ושלזה קרה זו יחיו כותב, מהעצם עסק יות
חשוב - מאד אומנה שאין הכתיבה העל חשבה כלום. מהאחר? מאומה? טוב!
למנאות מחנה!

והני עכשו מחנה, כנע פנים יום נעזר, והיום יורס, יום אשר
הוכרם לו "כי טוב" - וזיוס הזה כנראה שלל ירגלי אף אחר
ה"כי טוב" יק האלו. העטמך לפני יחיו, והחולל העקדס עקלתי-חולל
עצ שאני מרגיש חלול מאד בעד, ולפי מרחק הדופא (כזיכור)
בא, יחיו עלים להאור חוס אלה מתקין בליטה. כן, מה מאד
לכא? גל פדס שאני cough (אין אחרים זה בזכירה?) כל קרבי

עצם מאונץ, ניקרא נחום שם המקור הנהויל bloody mary. ויהי
כאלו ^{היה} נחום לשלוח את הנצרה את השאלות האלה כאלו
וקרה ויוצא איש או שן חדרו, וגשם לפניו את לנצרה וימנה נחום בלנצו
אכן **אמת** לנצרה ודרכה דרך ימים כדרך כל הזמלוג. אכן
תצטר הנצרה בצברים האלה למחר:
והאנן לנצרה מוכרת ומוסר. לולא זמני כאלו לא האמת ונצרה פי
תכנן פיפיו. פלא אחרתי לשמע דברים ואמתה **למחר** אכן. כנצרה
לפי שרש נחן אחרות, ומוצא ~~למחר~~ לפתאום פלא-נחום.
היו לאומרים לכל שיכני תכל צדיקים אלה לא חטא, **עשאו** טוב
נצרה אשר זמלוג פנה. היו לקוראים לנצרה זמלוג **למחר** יאמר
לדרך את. עיר אותה, עיר, וזמון אנשים דורש **אמה** ושל.
ופנצרה נחום מנזול ומתאדם עד שכל ~~למחר~~ **עיר**, עד שיכאן
כניו כפני איש מאנשי הדור. ולוסי הנצרה לנצרה כנצרים האלה
וגן ומחר:
תפנה. משה פניה דין פמא ותלכד במוקשה. לזי חלקה לזי
אשר יפד אלה ואין ישלוקק למזל. נפש לחכמים דרכם וילוצ-אלה
מלאכה למנוסה.
פלא אחרת לי אלא אשר בורק גיח מאמיני, וזמלוג באלוקים הנצרה. ויכא
נחום את אשר הנצרה אנה מתחכמת ויתלשץ לזונה. וגבול הנצרה את
פיה למחר:
כח אצק זכא איש כאלו בלנצו ושל. סכר. והלחמץ קדושים
קח אן באור לא אלה. הלכות נפוג זכאיות לאור קדושים
ואין פאור נפש אלה. ולוסי הנצרה לנצרה ככה ויכא נחום
אשר הוין אינה יודע ספר וכנצרה לאר הטפלת נצרה. ויכא נחום
אן שט ידיו אלה וילחמ אמה. וילחמי לנפשה ויאמר:
לבי אשר תלכי ואל אראה פניך עוד. הוי מנוחה להורים הולידוך
ואני ואני אשר תלחמי. וילך נחום נאכנצ ומפני ראש
והדור מנצרו נצרה.

פכפ

נה, וזמלוג, כח יפד את אשר אתני כחן במחמץ? זכר, אלה-נא
ומלחמ אשר כל המצריכים והמפניכות נאן דומות להיהן אשר
מארת, נחן הוין נצרה אינן כלך מנוחה כי נצרה עצמה וזמלוג.

